

עורך כתוב: דוד רובינר
צילם ראשי: דוד רובינר

עורך תבנית: ד"ר ש. רובינר
כתב ראשי: אהרן דולב

העורך: אורי אבנרי
עורך משנה: שלום כהן

השבועון הם צויר לאינפורמציה

המערכת והמנהלה: רחוב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אח"ל") ת.ד. 136, מל. (ומני 68285 מען למברקים: "עולמפרים" מר"ל: העולם הזה כע"מ

דוד כדרור, נבדילא דנוו, שמואל מירון, דפוס ישראל בע"מ.

סופרי חוץ: נבדילא דנוו, שמואל מירון, דפוס: פלס בע"מ.

21.6.72

מכתבים

ידידים לעמית

רעיונה של עמית הוא צעד ראשון לאיתור הנוער הישראלי המפורד כל כך. חברי הרעיון חייבים לערוך פעולות הסברה בקרב הנוער. דב אשורוב, הרצליה

הנני רואה עתיד ניכר לרעיון זה אם יסנה לשכ"י בות הנוער המסתובב לו בשל מאין רצונו לבקר בתנועות הנוער אשר עיקרן המסלנה. ארנון אפר, גבעתיים

הייתי רוצה כי תדע עמית שבתולדות ההתיישבות היו מקרים של קבוצות שלא השתייכו לשום דבר. קבוצת המצליחה הצליחה קרוב ל-20 שנה להשאיר ניטרליות, עד שנכשלה וקבוצת המרדית דגלה ב"רעיון איהנדרה עד שגם היא כשלה תחתיה. ז. א. רמזן

מכיון שאחרנו להילד בשנתים אין אנו מתאי" מות לרעיון שיצא להתיישבות בעוד שנה בעוד שאנו צריכות להמשיך בלימודנו. לכן אנו סונות אליכם בבקשה: ארנונו נוער בניינו על מנת לצרפי לרעיון. אנו מוכנות להיות הראשונות. שתי בנות אוברות עצה

אם התקשרנה עם עמית, תמצא עצה. התכתבויות

אל יצטער רוני (העולם הזה 740). יאמר את כתובתו, ואכתוב, (מכילי לדעת אם הוא כלב או לא. ואם אתם תושבים שכן, אל תשכחו שאתם, הנכרים, בני מינו). אריס אילון, תל-אביב

לכבות, או לא לכבות? מסופקני אם מאמרכם, "היה על מה לכבות" (העולם הזה 740) יזכה אתכם בתואר עתון רציני. היה נדמה לי שאני קורא את הורה. איזה סילוף דברים! לשוא חיששתי הערות דומות בששת מא" מריכם על שביעת הימאים, בה קרו דברים דומים, ולא דוקא על רקע של כבוד לאומי. י. הלפרט, טבריה

אין העולם הזה טבור שיש ללמוד גזרה שווה על ההפגנה הספונטנית של הימאים. ש' התרגשו אחר ניסיון המסערה להוריד את חב"י ריהם מן האניה, ובין הניסיון המאורגן להשי" פיע מחוץ על הכנסת.

איזה מוסר יקר לנו יותר במדינה זו מן הכנסת? אולם אם תביאו ההחלטה האחרונה למשא ומתן עם בני עמלק, לא יהא מקום בארץ שיהא טמא יותר מבית זה וברובה היה מתקעקע בנין זה עד היסוד... נל אבנים לדראון עולם. יהושע בן-צדוק, ירושלים

אמריקה או נגב? אני רוצה לציין שברשימתו האחרונה של אורי אבנרי אל קורא (העולם הזה 740) לא אמר את כל הדברים שרצה, לדעתי, לאומרים. הוא הסתיי, כנר" אה, מכמה דברים כדי לו למנוע באוביקטיביות של העתון. לכן תרשו הפעם אישי שהכש את כובע הנרב להוסיף: הפוליטיקה היא אשר הרסה את הרוח, היא הרסה והורסת את הנוער והיא המובילה את המדינה לאבדון. הרבני החל עם מרוקו הפלמ"ח, עם הקדיחה בנב התנועה הקיבוצית, עם הימאים, ולבסוף עם ארנונו חברי ההנהגה. זמח, מפני שמאז קום המדינה נכנסה ומוסיפה להיכנס לתוכנו רוח אמריקאית. אני מאשים (בוזה) את השלטון ואת ראשה, הם אשר לא רק שאינם מעודדים, אלא הורסים כל התנדבות ורוח חלוצית, מתוך חשבו סוליסט, שמה שלטונם עלול להיפגע. אני רואה שעוד יש נוער הנמשך אל הער" בה ואל הנגב, רוצה לשבת מסביב לסדרה. לדוני" מה: נרעין עמית. (אולם דרוש) להילחם להטבת המשטר.

ב. ר. פתח-תקוה... החלוציות באה אחר הצנת הרעיון. לולא היה נמצא האדם שייבש וידריך את המחנה הנדון הזה להנשמה, לעולם לא הייתה קמה רוח התגברות אשר עשתה מה שעשתה. כיצד אוכל אני להאמין היום לאותם האנשים, אליה האמפול, בראותי כי הם נמשו את המערכת בהתמסרם לדברים קטנוניים וחסרי ערך? זוהי, דומני, סיבת אי ההתיישבות של מחנה הלוחמים מתפול שלשום בעקרה של היום. מרדכי מגולה, חיפה

אני מסכים עם המאמר, אולם הוא ואלה שקדמו לו חסר בהם העיקר: פתרון. שאלתי: כדוע אי אפשר להקים עתון תנועת נוער בניל העורר, ששרת כומו המלחמה בזה"ל והיה לפני זה שירי למתחרת למינהן והשוואל היום אם היה כדאי (ואמנם לדעתי מה שעשתה היום לא היה נדאי). תנועת נוער כזאת תהיה על-מסלנות ולאומית (אך לא לאומנית) ומטרתה תהיה להביא את הנגב לאחורנית לימי ההתגברות. לעקור כל שחיתות, שוחד והסקרות. יוסף ביבר, הר הכרמל

"המטרה האחרת" רצוני לומר שכל התכונות הרעות של הצבריות

במו עיני

מדידת המים

כאשר נכנסה נכתי' לחדר האמבטיה, ממנו פוצץ זרט מים, נדהמה לראות את שני לדיה מעבירים את המים מברז הכיור לאמבטיה בסירי, במנותם את מספר טי" רי המים הנשפכים - מחצית לאמבטיה ומחצית על הרצפה.

הסבר הילדים: "רצינו למדוד כמה מים יש בברז!"
לקוראת אילנה נוימרק, תל-אביב, שלום עליכם 53, זוכה בפרס של 1- ליי (בלי מים).

נובעות מתוך החופשיות (הסבטית לנמרי) שלהן, כמו בחנון מוסרו וחופשה. אינני חושבת תוספת אלה כחיוניות אבל אין לומר שזה נובע מחוסר היגיון. ישנן הרבה צבריות שחונכו בתים מסכני לים וע"י הורים נכונים ואף על-פי-כן הן מחופשות ובעלות תכונות ככל יתר הצבריות.

א. ע. דהפה הנני מתנגד לכל מקמרני המין החליש. יש בנות משכיות, נחמדות והגונות בארץ, אלא שצריך לדעת היכן למצוא אותן. הן לא יושבות בבית-המרוח בחיפה וגם לא משוטטות על שפת ימה של תל-אביב.

משה גלסטר, ירושלים האם יודע אותו עולה חדש הנמצא רק שנה ב" ארץ המפקדים על בנותינו שמכרו את העולם התחתון ובתי-הכבושת בארץ הוקמו רוקא ביוזמת עולים חדשים.

עמיאל ברייחואי, תל-אביב על ספר מה הורשה אברהם כץ הנכבד, הנמצא רק שנה בארץ, להעליב בצורה פוגעת כזו את בנות הארץ? אני צברית, אך בכל זאת נדמה לי שאני די מחונכת, ויודעת לדבר אסילו מלים יפות. ב. צ. עמק הירדן

הבה ונשמע.

דוש רץ אמוק! היליה התעוררתי שלוש פעמים והמשכתי לצחק, בעקבות עמוד הקאריקטורות של רוש (העולם הזה 741). מנה כזו כל שבוע היתה מוסיפה לבריאות. ישראל רביש, תל-אביב

מכיון שאין דעה רפואית מוסמכת כי חוסר שינה מוסיף לבריאות, אין הממזכרת יכולה לקבל על אחרייתה להגשים הצעה זו.

אמק, אינו מלה נלמדה היא זאת. הייתי רוצה שכל העם היושב בציון יחלה בחולי זה ויטאטא בכת אחת את כל המנהיגים המפלתניים. ש. ענבי, תל-אביב

המתרת המפורסמת העולם הזה (741) כותב על אסיפת מפקדים חתי" קים של "המתרת המפורסמת ביותר בעולם". מה עשתה ההנהגה שהיא מסורסמת? אולי התפרסמה בעולם בחטיפות ובהלשנות? (האצל"ל הוא שהת" קוף והותקף, הולקה והילקה, נתלה ותלה).

שאלו שרעבי, תל-אביב אף כי בשנים האחרונים היה הארנון יתר פורטס בעולם, הרי בפרטפקטיבה ארוכה יותר דומה שהכבוד מגיע להגנה.

ראשונים למוקש אין ספק, שהכירו יעקב נל ז"ל היה עתונאי מחונן וחרוץ, אולם אין כל צורך, לדעתי, לייחס לו דברים שאינם נכונים.

הראשונים שהיו בתוך החורשה המפורסמת, ליר נתניה, בשעת גילוי נפוסת הסרניטים הבריטיים הי' תלויים, היו שני עתונאים מנתניה החתומים ממה כשהתמוצץ בשעת הורדת הניפוסת מעל הים, עיגם, היה כפושע בניינו ובין העונג להיות נספרים כהלכה על-ידי הרבני העתונאים תל-אביב, יעקב נל בתוכם, שהופיעו כעבור מחצית השעה.

א. אבן-חן, ש. שחורי, נתניה העולם הזה מצטער אם קיפח את הנתני" תיים. כוונתו הייתה לראשון מבין התל-אבי" ביים, שהיו צריכים לעבור מבעד לריכוז האנ" גלים הנסערים.

ה ש ע ר

אם זכה הספורט החיפאי לצאת מחוסר המעש בו היה שרוי בשנים האחרונות היה זה הודות למספר יערים ונוער (אתלטים, כדורסלנים, כדורגלנים, טניסאים, שחיינים) שהתמידו באימוניהם. קיימו קבוצות נוער חזקות, הזרימו דם חדש לקבוצות הבוגרים.

הדבר בלט במיוחד בכדורסל. קבוצת הנוער של מכבי חיפה, הבונים, ריכזה סביבה את עיקר התעניינות חובבי הענף בשל היותה חזקה הקבוצות באיזור ואחת הטובות בארץ. הבונים התארגנה לפני חמש שנים ואחד מראשוני הקבוצה היה יצחק רובינשטיין שהצטיין במשחקי התופקני. יצחק עבר את כל שלבי הקבוצה, החל מאימונים במגרש בית-ספר עממי שלא התאים למטרותו, ניסיונות בטרמפים ביום ששי (חוסר תקציב) כדי להשתתף במשחקי גביע ארציים שהתקיימו בשבתות.

הקבוצה זכתה בבניעים ובבצונות ויצחק התפרסם כקלען מדייק, שחקן הנלחם על כל כדור. הוא מועמד בנחרת הנוער שהתעמדה לצאת לצרפת, עבר שורת אימונים בירושלים קודם הנסיעה שנתבטלה.

אחר שהצטיין במשחקו נגד הפועל חיפה לפני חודשיים, בו הוכיח עצמו כקלען הטוב ביותר על המגרש (22 נקודות) חלה יצחק בן-דוד וחצי, מכונאי-מוסך לפי מקצועו, כדורסלן לפי עיסוקו, ממאמץ יתר. כאשר הבריא השבוע הבטיח לא להרפות את מתח אמצויו, להרבות בקליעה למסלם אולם להקפיד, יחד עם זאת, לא לחלות. הוא אינו רוצה להחמיץ משחקים.

עתון זה פתוח מאז לרווחה בפני כל אדם המבקש לתקן, לסתור או להכחיש עובדה מן העובדות שפורסמו בו. לא ידוע לי אף מקרה אחד של סירוב לפרסם מכתב הכחשה במדור המכתבים. נוהג זה אינו גובע מן החשד מפני תגובה. להיפך, לא פעם יצאו כתבי העולם הזה שנית למקורה של ידיעה, אחר שנתעורר בלבם החשש כי העובדות שפורסמו לא היו נכונות במלואן.

מכתבי ההכחשה ממלאים גם תפקיד נוסף. אמר לי מדיח של תנועת נוער: פעם פרי סתם ידיעה שבמקרה ידעתי שאינה נכונה. כיצד אוכל לדעת ששאר העובדות, שאיני יכול לבדוק אותן, הן נכונות? התשובה היא פשוטה לדי: מכיון שכל אדם מעוניין להכ" חיש ידיעה בלתי נכונה המזיקה לו, ומכיון שעתון זה קאף במקרה אחד לא למנוע מהפרסם הכחשה כזאת, הרי מספר מכתבי ההכחשה (שלא תמיד הם צודקים) מהווה מעין ביקורת על אמיתות הדברים. אם נתחשב בעובדה

לפני שבועיים פרסם העולם הזה סיפור משעשע שהיה צריך להיות לו גם תוכן מלמד. לפי סיפור זה, קיבל זמן לנו מפי איש מפלגה יודע דבר, קיבל זמן ארן על עצמו לפקח על מערכת אשמורת המתחדשת, הזהיר את חבריה לבל ירגיזו אותו, כי יש יומיים שבוע בהם הוא מרוגו מסבעו. סיפור זה הועתק בכמה עתונים אחרים, וידידי, עווי של הארץ, אף כתב עליו את אחת מרשימור-תיו המוצלחות יותר. למחרת היום הודמן ליון לשבת מול יוזאמה ארן בקפה עטרה. יר"י שלום. מישוה הגיש לו את הרשימה של עווי. יוזאמה הדליק סיגריה, הרכיב את מש" קפיו בעלות מסגרת הזהב, קרא את הרשימה בליון והעמקה, כשחיוך אבהי מרחף על שפתותיו. לבסוף העיר: חבל שהרשימה אינה נכונה.

מסתבר שחלה טעות קטנה, מסוג הטעויות העלולות לקרות. יוזאמה אמנם קיבל על עצמו את הפיקוח על עתון מפא"י, אלא שהמדובר

ציורים מהדמות הכנסת ב"ניוסוויק"

בהדור, לא באשמורת. אני רוצה להשתמש בהזדמנות זו כדי להעמיד את הדברים על אמיתותם.

בדרך כלל שונאים עורכי עתונים לתקן טעויות ולהכחיש את עצמם. אירצון זה נובע מחשש פנח שאסור להודות אף בטעות אחת, מחשש פנח יתערער אימון הקורא גם בשאר העובדות. גישה זאת סובלת, לדעתי, מהערכה בלתי מתאימה של האינטליגנציה של הקורא.

בצבא האמריקאי קיים כלל שמתר להרוג אחוז מסויים של סירוים (דומני שכיום זה 4%) בתמרינים באש חייה. אין פירוש הדבר שטוב מותם של חיילים, ביחוד בנסיבות כאלה, אולם המחוקק הצבאי הכיר בגילוי בעובדה שאין להימנע מקורבנות אם רוצים לתת לחיילים אימון יעיל שמטרתו לחסוך קורבנות בשדה קרב. הייתי מציע שנתרגל להעביר כלל זה גם לשטח העיתונות ונאמר שאחוז מסויים של טעויות הוא מחוייב המציאות בעתון המקבל, מסנן ומוסר אלפי עוב" דות בכל גיליון וגיליון.

אבן-הבחן האמיתית לרמתו ולהיגותו של עתון היא לא בהעדר הטעויות בכללן, דבר שהוא בלתי אפשרי, אלא במספר הטעויות ובעיקר בצורת הטיפול בהן אחרי התגלותן. גם כאן אפשר לצטט את הדוגמה הצבאית: גדולתו האמיתית של מציא מתגלה במספר-תיו, לא בנצחונותיו. היום הגדול של בעמתי היה יום אבדן גבעה 69, לא יום כיבוש משלט הצומת.

יומיים אחר שהופיע בארץ גיליון העתון האמריקאי ניסוויק בו מופיעה תמונתו של דוד שצולמה בסכנת-נפשות (או לפחות בסכ" נת-גולגולות) קרתה לדוד הרפתקה שגויה: הוא יצא ללחם את בית-המשפט החוקר את רצח מגי לסי, פאליה. כבר ברגע הראשון, נתקל דוד בהתנגדות: רוברט הרסון, הנאשם ברצח, לא הסכים להצטלם, התנפל עליו בנוס" תו ליטול מידיו את המצלמה. אולם למלול של דוד הצליחו השוטרים המלוחים להתגבר על הרסון והצילומים נמשכו.

"זה דוקא נסתיים בסדר", סיפר דוד עם שובו כעבור יומיים למערכת. "אני הסתדרתי טוב מאד עם הרסון. ביננו נקשרו קשרי הבנה ומאותו רגע הוא הראה גישה ידידותית, הר" שה לי לצלם כאחת נפשי".

העולם הזה מס' 744